

Nr 21.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om upphävande av varuskatten för glass.

(1:a avd.)

I de inom riksdagen väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 29 av herr *Bengtson* m. fl. och II: 43 av herr *Adolfsson* m. fl. har hemställts, att riksdagen måtte besluta att varuskatt icke vidare skall utgå för glass.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framförda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför icke lämnas i det följande, hänvisa till motionen I: 29.

Enligt 1 § förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt skall för vara, som är upptagen i en vid förordningen fogad förteckning, erläggas varuskatt, där varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller för vidare bearbetning eller ock införes till riket. I nämnda förteckning är upptagna choklad- och konfityrvaror samt kemisk-tekniska preparat i den mån de är att hänföra till vissa angivna varugrupper. I fråga om gruppen choklad- och konfityrvaror kan beskattningen sägas väsentligen omfatta sötsaker och glass samt pulver och tabletter för beredning av läskedrycker.

Bestämmelserna i förordningen om varuskatt är icke tillämpliga å bl. a. glasspulver eller färdigställda, för hushåll, restauranger eller matserveringar avsedda efterrätter, helt eller delvis bestående av glass.

Skatten skall utgå med visst procenttal av varans beskattningsvärde. Detta procenttal, som är angivet i den förenämnda varuförteckningen, utgör för choklad- och konfityrvaror 65 procent.

Enligt 3 § 2 mom. varuskatteförordningen är en varas beskattningsvärde i regel lika med det lägsta pris, som den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare, varuskatten icke inberäknad i priset.

Frågan om beskattningen av glass behandlades av 1953 års riksdag i anledning av motioner i ämnet med yrkande att varuskatt icke skulle utgå å glass. Motionerna syftade till att s. k. gräddglass skulle undantagas från varubeskattning, vilket emellertid av kontrolltekniska skäl icke kunde ernås annorledes än genom att beskattningen av all glass upphävdes. Motionerna behandlades av 1953 års bevillningsutskott i betänkande nr 41, vari utskottet, med erinran att glassbeskattningen medfört vissa svårigheter i den praktiska tillämpningen, avstyrkte motionerna med hänvisning till pågående ut-

redning om den indirekta beskattningen. I enlighet med utskottets hemställan föranledde motionerna ingen riksdagens åtgärd.

I de nu föreliggande motionerna har motionärerna funnit det anmärkningsvärt att glass behandlades som en lyxartikel av sådant slag, att skäl förelåge att begränsa konsumtionen därav. Glass vore ett livsmedel och därtill ett högvärdigt sådant. På andra håll i världen, t. ex. i USA, England och Tyskland, betraktades också glassvarorna som livsmedel och beskattades inte alls. Därigenom hade också glasskonsumtionen i nämnda länder utvecklats annorlunda än i Sverige, där blott en liter glass per person och år förbrukades. I USA hade motsvarande förbrukning i fjol varit icke mindre än 14,2 liter och i England hade uppnåtts en per-capitakonsumtion av åtta liter. I de nordiska grannländerna förekomme skatt på glass i Danmark och Norge men ej i Finland. I Danmark uppginge emellertid skatten till blott en fjärdedel av vad som uttoges i vårt land, och i gengäld vore konsumtionen därstädes av detta livsmedel mer än fyra gånger större. Enligt motionärernas mening vore frågan om skattefrihet för glass, principiellt sett, en fråga huruvida ett inhemskt livsmedel skulle betraktas som en lyxvara samt en fråga om en mejeriprodukt skulle vara föremål för avsättningshämmande beskattning samtidigt som de allmänna avsättningsförhållandena för mjölk och andra produkter därav än glass vållade bekymmer hos både statsmakterna och mjölkproducenterna. Båda dessa frågeställningar borde bli föremål för avgörande behandling i riksdagen helt oberoende av de förslag beträffande den lämpligaste avvägningen mellan indirekta och direkta skatter, som 1952 års kommitté för indirekta skatter kunde komma fram med.

Utskottet. Varuskatten för glass utgår, liksom för övriga skattepliktiga choklad- och konfityrvaror, med 65 procent av varans beskattningsvärde, som i regel är lika med det lägsta pris — varuskatten icke inberäknad — den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare. Undantagna från skatteplikt är bl. a. färdigställda, för hushåll, restauranger eller matserveringar avsedda efterrätter, helt eller delvis bestående av glass.

I förevarande motioner har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att varuskatt icke vidare skall utgå på glass. Såsom framgår av den tidigare lämnade redogörelsen var denna fråga föremål för prövning vid 1953 års riksdag, som på hemställan av samma års bevillningsutskott i betänkande nr 41 avlog motioner i ämnet. Skälet härtill var att man med hänsyn till pågående utredning rörande den indirekta beskattningen icke ansåg sig böra taga ställning till förevarande spörsmål. Som stöd för yrkandet i de nu till behandling föreliggande motionerna har gjorts gällande bl. a. att ett slopande av glassbeskattningen vore en fråga av annan art än som avsåges med nämnda utredning och sålunda borde av riksdagen avgöras utan avvaktan å utredningsresultatet. Med anledning härav vill utskottet erinra om att 1952 års kommitté för indirekta skatter har att till bedömande upptaga

frågor rörande utformningen i olika avseenden av redan förefintliga indirekta skatter. Det bör med hänsyn härtill icke komma i fråga att riksdagen utan att avvakta kommitténs förslag tar ståndpunkt i frågan att slopa beskattningen av ett varuslag, som varit underkastat beskattning sedan varuskatten infördes år 1941. Motionerna avstyrkes fördenskull av utskottet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att de likalydande motionerna I: 29 av herr Bengtson
m. fl. och II: 43 av herr Adolfsson m. fl. om upphävande av
varuskatten för glass icke måtte föranleda någon riksdagens
åtgärd.

Stockholm den 4 mars 1954.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 20.

Reservation

av herrar *Gustaf Elofsson, Niklasson och Jansson* i Aspeboda.